

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря Станимира П. Делийска
като разгледа докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20211110212993 по описа за 2021
година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по жалба от М.Г.В. с ЕГН ***** чрез адв. К.И. срещу наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-1925/02.08.2021 г., издадено от заместник – кмета на Столична община, с което на основание чл. 178д от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че обжалваното НП е издадено от некомпетентен орган, както и че същото не съдържа изискуемите от закона реквизити. Застъпва се тезата, че АУАН е съставен при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като нито актосъставителят, нито свидетелят по АУАН са присъствали при установяване на нарушението. Посочва се, че неправилно АНО е приел, че жалбоподателят е управлявал процесното МПС, с което е извършено нарушението, а субект на отговорността следва да бъде собственикът на МПС. Релевират се доводи за

неправилно приложение на материалния закон, тъй като МПС е паркирано правомерно, тъй като е превозвал лице с трайно увреждане, за установяване на което има издадено решение на ТЕЛК. Алтернативно се претендира квалифициране на нарушението като маловажно. Претендират се разноски.

В съдено заседание редовно призованият жалбоподател не се явява, представлява се от адв. И., която пледира за отмяна на НП и излага аргументи, по същество идентични с посочените в жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Въззиваемата страна – Столична община - редовно призована не изпраща представител.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 29.06.2021 г. около 13:15 часа в гр. София лек автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № ***** собственост на А. В.а бил паркиран на ул. „Ивайло“ преди ул. „Владайска“ към бул. „Македония“ на място, предназначено за паркиране на автомобили, обслужващи хора с трайни увреждания. На предното табло на автомобила била поставена карта за паркиране на хора с трайни увреждания със сериен № 62297, валидна до 01.04.2022 г., издадена на Б.В., на която изрично било вписано, че дава право на притежателя ѝ да използва място за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с трайни увреждания на обозначените за това места.

Около 18:15 часа на същата дата свидетелят В. ХР. – полицаи в сектор „Общинска полиция“ – СДВР разпоредил принудителното преместване на горепосочения автомобил, тъй като същият бил паркиран на това място преди повече от 4 часа, за което съставил докладна записка. Автомобилът бил репатриран на наказателен паркинг. На същата дата М.С.Я. - старши полицаи при сектор „Общинска полиция“ при СДВР съставил в присъствието на С.Х.Р. акт за установяване на административно нарушение бл. № 894751/29.06.2021 г. срещу М.Г.В. за нарушение на чл. 98, ал.2 т.4 ЗДвП. Актът бил предявен за запознаване на В., който го подписал, като посочил, че не е съгласен с констатациите в него.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното НП, препис от което бил връчен на М.Г.В. на 02.09.2021 г., а на 08.09.2021 г. била депозирана и жалба срещу него.

Изложената фактическата обстановка по делото се установява от събраните доказателствени материали показанията на свидетеля В.Л.Х., както и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства: експертно решение на ТЕЛК № 1151/22.04.2019 г., карта за паркиране на хора с трайни увреждания, 2 броя докладна записка, протокол за доброволно предаване, декларация от Е.Б., контролър към „Център за градска мобилност“, талон № 0656808 за преференциално паркиране, свидетелство за регистрация на МПС – част първа, 6 броя фотоснимки

Съдът се довери изцяло на показанията на свидетеля В.Л.Х., тъй като същите са обективни, добросъвестно депозиран и кореспондиращ с писмените доказателства по делото и веществените такива – фотоснимките. Свидетелят посочи, че бил изпратен на място по сигнал на служители на ЦГМ, като той лично е разпоредил принудителното преместване на лек автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № ***** тъй като е бил паркиран на място, предназначено за хора с трайни увреждания за повече от 4 часа. Данни за времето, през което е бил паркиран автомобила свидетелят е почерпил от съставения от контролора при ЦГМ талон № 0656808 за преференциално паркиране. Свидетелят посочи, че до репатриране на автомобила на място не се е явило лице, което да се обозначи като собственик или водач на автомобила.

Писмените доказателства по делото и приетите по делото фотоснимки съществено допринасят за изясняване на релевантната фактология – от фотоснимките се установи мястото, на което е бил паркиран лекият автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № ***** както и че на предното табло на същия е била поставена валидна карта за паркиране на хора с трайни увреждания. Видно от същата тя е издадена на Борис Вълков /чийто законен представител е жалбоподателят М.В., като валидността ѝ е до 01.04.2022 г.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от легитимирана страна (наказаното физическо лице), депозирана е в преклузивния срок за обжалване (НП е връчено на 02.09.2021 г., а жалбата е подадена на 08.09.2021 г.) и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Съгласно приложената от АНО санкционна норма на чл. 178д от ЗДвП „наказва се с глоба в размер 200 лева лице, което, без да има това право,

паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания“.

От обективна страна безспорно по делото се установи, че на 29.06.2021 г. лек автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № СВ5340 ВР е бил паркиран на място, предназначено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания. Безспорно се установи от изготвените фотоснимки, че преди мястото, на което е бил паркиран автомобилът е бил поставен пътен знак Д-21, който пътен знак според чл. 55, ал.10 от Правилника за прилагане на ЗДвП указва мястото или местата, определени за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания. Осъществяването на състава на нарушението по чл. 178Д от ЗДвП изисква лицето, което е паркирало на място, определено за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания да няма право на това т.е. да не е лице с трайно увреждане или да превозва такова лице. По отношение вложения в понятието „човек с трайно увреждане“ смисъл параграф 6, т.64 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП препраща към § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за интеграция на хората с увреждания. Съобразно посочената разпоредба това е лице, което в резултат на анатомично, физиологично или психическо увреждане (а увреждане е всяка загуба или нарушаване в анатомичната структура, във физиологията или в психиката на даден индивид – § 1, т. 1) е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или са определили вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто. По делото е представено експертно решение № 1151/22.04.2019 г. на ТЕЛК, видно от което към инкриминираната дата – 29.06.2021 г. на Б.В. – на 5 години /със законен представител жалбоподателя М.В. е бил определен 100 % вид и степен на увреждане без чужда помощ. На Б.В. е била издадена и карта за паркиране на хора с трайни увреждания, която към момента на паркиране на процесния автомобил е поставена на таблото на автомобила по начин, съответстващ на изискванията на НОДТСО и е била видима за контролните органи. Картата съдържа изрично отбелязване, че дава право на притежателя ѝ да използва място за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с трайни увреждания на обозначените за това места тоест автомобилът, който е превозвал Б.В. /лек

автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № СВ5340 ВР/ правомерно е бил паркиран на място, определено за паркиране на ППС, обслужващо хора с трайни увреждания – същият е обслужвал лице, което има трайно увреждане, на което е определен 100 % вид и степен на увреждане и на което е издадена карта за паркиране на хора с трайни увреждания, поради което и вмененото на жалбоподателя М.В. нарушение на ЗДвП не е извършено. Обстоятелството, че автомобилът, обслужващ лице с трайно увреждане е бил паркиран на определеното за това място за период по – дълъг от 4 часа би могло да осъществява нарушение на разпоредбите на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община по отношение режима на преференциално паркиране, но не представлява нарушение на чл. 98, ал.2 т.4 ЗДвП или чл. 178д ЗДвП, за извършването на което жалбоподателят е бил санкциониран.

На следващо място, жалбоподателят М.В. е наказан за това, че той лично е паркирал лек автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № СВ5340 ВР на място, предназначено за автомобили, обслужващи хора с трайни увреждания. Освен изводът, че с паркирането на автомобила на посоченото място не е осъществен състав на вмененото на В. нарушение на ЗДвП съдът намира, че по делото не се установи жалбоподателят да е лицето, което е паркирало автомобила. От показанията на свидетеля Х. е видно, че при репатрирането на автомобила не се е явило лице, което да се легитимира като собственик или водач на това МПС. По делото не се събраха каквито и да било доказателства кое е лицето, което е паркирало автомобила. Обстоятелството, че жалбоподателят се е явил на наказателния паркинг, където е бил принудително преместен автомобилът, за да го получи не води до несъмнен извод, че същият е паркирал автомобила, доколкото е напълно възможно той да е бил паркиран от което и да е трето лице, на което собственикът е предоставил управлението му, а така също и от самия собственик. По – нататък е нужно да се отбележи, че за извършено нарушение при управление на МПС отговарят собственикът на автомобила или лицето, на което е предоставено управлението му, като съгласно чл. 188, ал.1 изр. 2 собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. От собственика на автомобила – А. В.а не е била изискана декларация относно обстоятелството, кое лице е управлявало лекия

автомобил марка „БМВ 1164“ с рег. № ***** поради което неясно защо и при липса на каквито и да било доказателства в тази насока актосъставителят и АНО се направили извод, че автомобилът е бил управляван именно от жалбоподателя М.В..

С оглед изложеното съдът намира, че НП е издадено в нарушение на материалния закон, като отговорността на жалбоподателя е била ангажирана за нарушение, което не е извършено, поради което същото следва да бъде отменено.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски и представения списък, а така също и доказателства, че разносните действително са заплатени /договорът за правна защита и съдействие съдържа разписка за получаване на сумата/ на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща сторени от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 от ЗАНН Софийски районен съд, НО, 108 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СОА21-РД11-1925/02.08.2021 г., издадено от заместник – кмета на Столична община, с което на основание чл. 178д от Закона за движение по пътищата на жалбоподателя М.Г.В. с ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал.1 от АПК СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на М.Г.В. с ЕГН ***** сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща сторени от последния разноски в производството за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____